



Rådet for
Den Europæiske Union

Luxembourg, den 24. juni 2024
(OR. en)

11296/24

COHOM 137

RESULTAT AF DRØFTELSENE

fra:	Generalsekretariatet for Rådet
dato:	24. juni 2024
til:	delegationerne
Vedr.:	Rådets konklusioner om ajourføring af EU's retningslinjer om børn i væbnede konflikter

Vedlagt følger til delegationerne Rådets konklusioner om ajourføring af EU's retningslinjer om børn i væbnede konflikter som vedtaget af Rådet på 4038. samling den 24. juni 2024.

Rådets konklusioner om ajourføring af EU's retningslinjer om børn i væbnede konflikter**[med ajourføring i bilaget]**

1. Rådet minder om EU's strategiske ramme for menneskerettigheder og demokrati fra 2012, EU-handlingsplanen om menneskerettigheder og demokrati fra 2020, EU-strategien for børns rettigheder fra 2021, artikel 3, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union og EU's charter om grundlæggende rettigheder og bekræfter på ny, at respekt for og beskyttelse og opfyldelse af børns rettigheder er et centralt mål for Den Europæiske Unions interne og eksterne politikker og foranstaltninger.
2. På grundlag af EU's retningslinjer om børn i væbnede konflikter fra 2008 og Rådets konklusioner fra juni 2022 om strategien for børns rettigheder er EU særlig aktiv med hensyn til at beskytte børns rettigheder i konflikt- eller krisesituationer og yde beskyttelse, bistand og støtte til børn.
3. Rådet er alvorligt bekymret over det stigende antal krænkelse af børns rettigheder i forbindelse med væbnede konflikter, som forværres af udbredelsen af konflikter, herunder Ruslands angrebskrig mod Ukraine og landets ulovlige deportation og overførsel af ukrainske børn, den stigende vold i Sudan og den eskalerende konflikt i Mellemøsten, navnlig den katastrofale humanitære situation i Gaza og dens uforholdsmæssige indvirkning på civile, navnlig børn. Rådet beklager, at alvorlige krænkelse af børn¹, bl.a. drab og lemlæstelse, rekruttering og brug som soldater eller i andre ikkekamprelaterede roller, bortførelser, voldtægt og andre former for seksuel og kønsbaseret vold, angreb på skoler og hospitaler samt nægtelse af humanitær adgang, er vokset betydeligt i løbet af det seneste årti.

¹ <https://www.unicef.org/children-under-attack/six-grave-violations-against-children>.

4. I næsten alle verdens konfliktzoner, fra Sahel, Central- og Østafrika til Mellemøsten og Asien, udgør børn op mod halvdelen af den berørte befolkning. Børn bliver uforholdsmæssigt hårdt ramt af og er de primære ofre for væbnede konflikter. Rådet er foruroliget over, at den ændrede karakter af konflikter, taktikker og anvendte våben har mangedoblet risiciene for civile, navnlig børn, i en tid, hvor de alvorlige, skadelige og langvarige konsekvenser af krænkelser og overgreb for ofrene er blevet endnu tydeligere. Rådet anerkender imidlertid også, at børn kan være utroligt modstandsdygtige, og at de med tilstrækkelig og rettidig støtte kan komme sig efter ekstreme situationer og trives. Det er vigtigt for freden og sikkerheden på lang sigt og den bæredygtige udvikling, at de beskyttes, kommer i bedring og reintegreres.
5. Rådet vedtager disse ajourførte EU-retningslinjer om børn i væbnede konflikter for at styrke sit bidrag til respekten for og beskyttelsen og opfyldelsen af børns rettigheder. Ved denne ajourføring tages der højde for udviklingen i EU og retningslinjerne bringes i fuld overensstemmelse med den ramme, der er fastlagt af FN's Sikkerhedsråd i flere på hinanden følgende resolutioner, navnlig de seks alvorlige krænkelser af børn i perioder med væbnede konflikter, der er anført deri. EU søger også hermed at styrke tilpasningen til og samarbejdet med mandatet for FN's generalsekretær og den særlige repræsentant for børn i væbnede konflikter, ikke mindst dets udvidede fokus på trivslen for børn i væbnede konflikter, humanitær adgang og forebyggelse.

6. EU vil yderligere intensivere indsatsen for at bekæmpe alle former for vold mod børn, beskytte børn og fremme deres rettigheder, herunder deres fysiske, mentale og psykosociale sundhed og deres adgang til basale tjenester. EU vil samarbejde med internationale organisationer og partnerlande om at udvikle omfattende politikker og tiltag for at respektere, beskytte og opfylde alle børns rettigheder uden forskelsbehandling og for at øge børns muligheder for at være ansvarlige og modstandsdygtige medlemmer af samfundet. I lyset af den skiftende karakter af konflikter og langvarige humanitære kriser vil EU yderligere forbedre koblingen mellem sit arbejde med disse krisers humanitære, udviklingsmæssige og fredsmæssige dimensioner og i højere grad tilpasse konfliktforebyggelse, krisestyring og humanitær bistand til udviklingsbistand og investeringer i uddannelse i nødsituationer og social beskyttelse i hele verden. Beskyttelsen af konfliktramte børn skal fortsat være en central søjle i dagsordenen for menneskerettigheder, fred og sikkerhed, fredsopbygning, udvikling og humanitær bistand.
7. EU vil fortsat sikre fuld opfyldelse af forpligtelserne i konventionen om barnets rettigheder og dens valgfrie protokol vedrørende inddragelse af børn i væbnede konflikter, herunder hvad angår definitionen af et barn som ethvert menneske under 18 år, og fremme deres gennemførelse i national lovgivning. EU anerkender desuden værdien af globale initiativer såsom Parisprincipperne og -tilsagnene, Vancouverprincipperne, erklæringen om sikre skoler og den politiske erklæring om styrkelse af beskyttelsen af civile mod de humanitære konsekvenser af anvendelsen af eksplosive våben i befolkede områder (EWIPA) og vil fortsat tilskynde alle stater til at fremme deres tilsagn ved at overveje at godkende disse initiativer.

8. Rådet understreger betydningen af yderligere at integrere spørgsmålet om børn i væbnede konflikter i alle EU's eksterne politikker og opfordrer alle sine kompetente beslutningsorganer, EU's tjenestegrene og agenturer, civile og militære missioner og operationer, de særlige repræsentanter og udsendinge samt andre organer til at øge deres bestræbelser på at sikre en effektiv gennemførelse af disse retningslinjer. Rådet understreger betydningen af fuldt ud at integrere CAAC i EU's fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, som omfatter den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik, herunder EU's krisestyringsmissioner og -operationer. I tråd hermed ser Rådet med tilfredshed på den ajourførte checkliste for integrering af beskyttelse af børn i væbnede konflikter i missioner og operationer under EU's fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP-checkliste). Rådet pålægger de relevante grupper regelmæssigt at gennemgå og aflægge rapport om gennemførelsen af disse retningslinjer med henblik på at kortlægge indhøstede erfaringer og formidle bedste praksis.
9. EU og dets medlemsstater vil anvende samtlige deres instrumenter på alle områder af EU's optræden udadtil til at fokusere på og yderligere styrke global bevidstgørelse, tiltag og effektiv programmering samt samarbejde på dette område. Rådet opfordrer også partnere på tværs af alle regioner, herunder internationale og regionale organisationer, civilsamfundsorganisationer og private aktører, til at gå sammen og intensivere indsatsen for konfliktløsning og forebyggelse af og reaktion på alvorlige krænkelse af børn samt respekt for og beskyttelse og overholdelse af deres rettigheder og beskyttelse i henhold til den humanitære folkeret og den internationale menneskerettighedslovgivning med en fornyet forståelse af situationens alvor. For alle børn, overalt.

BILAG

AJOURFØRING 2024

EU's retningslinjer om børn i væbnede konflikter (CAAC)

1 - INDLEDNING

Situationen for børn, navnlig dem, der berøres af væbnede konflikter, har været en prioritet for Den Europæiske Union i årtier. EU og dets medlemsstater har spillet en afgørende rolle i De Forenede Nationer og har bidraget væsentligt til udviklingen af FN's CAAC-dagsorden og udviklingen af dets globale mandat. I 2003 vedtog EU sine første retningslinjer om børn i væbnede konflikter, og de blev efterfølgende ajourført i 2008 for at samle politikken i et praktisk redskab, der skulle ligge til grund for indsatsen. Siden da har der været en betydelig udvikling i den globale politik og i EU, og der er derfor behov for en yderligere ajourføring af EU's retningslinjer for at støtte en fortsat effektiv EU-indsats, der har en mere omfattende og holistisk tilgang.

Børn og navnlig piger er særligt sårbare i væbnede konflikter. Væbnede konflikter og voldssituationer medfører enorme lidelser for børn, som på grund af deres alder, fysiske og psykiske modenhed, afhængighed og retlige status er mere sårbare over for de risici og den dybe armod, vold og forsømmelighed, som konfliktdynamikker indebærer for mennesker. Et barn er et menneske under 18 år som fastsat i FN's konvention om barnets rettigheder (CRC).

Børn udgør op mod halvdelen af befolkningen i størstedelen af de lande, der er berørt af væbnede konflikter. På verdensplan er der millioner af mennesker, der bor i eller flygter fra konfliktramte områder. De er således uforholdsmæssigt hårdt ramt.

Børn udsættes for angreb i væbnede konflikter og andre situationer med væbnet vold, der begås af statslige og ikkestatslige aktører, herunder terrororganisationer og organiserede kriminelle grupper, og deres sikkerhed bringes ofte i fare for at tjene militære mål, fremme kriminelle aktiviteter eller opnå anden ulovlig vinding. Børn dræbes og lemlæstes, rekrutteres og anvendes til forskellige formål af væbnede grupper og væbnede styrker, bortføres og udsættes for voldtægt og andre former for seksuel vold og udnyttelse, med angreb på skoler og hospitaler, og de udsættes dermed for alvorlige krænkelser og andre alvorlige overtrædelser eller overgreb. Fysiske og psykiske handicap som følge af krig påvirker millioner af mennesker. Selv de, der ikke er direkte involveret i væbnede konflikter, oplever andre former for konfliktrelaterede konsekvenser såsom fejlernæring, manglende husly og adgang til uddannelse og sundhedspleje, forskelsbehandling samt vold og vedvarende psykologiske traumer. Det ses i stigende grad, at nægtelse af humanitær bistand er skyld i flere dødsfald som følge af sult og sygdom end de direkte konsekvenser af selve volden. Mange af de skader, som børn påføres i væbnede konflikter, kommer ikke direkte fra kampene og ophører ikke, når kampene slutter. Konsekvenserne for den globale fred og sikkerhed og bæredygtige udvikling er dybtgående og langvarige. Den vedvarende skade, som børn og deres familier i væbnede konflikter påføres, fortsætter volds- og fattigdomsspiralen, har varige virkninger på tværs af generationerne, der underminerer den enkeltes og samfundets modstandsdygtighed, og hæmmer udviklingen af fredelige samfund.

Andre områder, der giver anledning til stigende bekymring hvad angår børn i konflikt- og postkonfliktsituationer, er følgende: klimaændringerne forværrer de eksisterende risici og sårbarheder, som børn er konfronteret med; den vilkårlige brug af eksplosive våben i befolkede områder; den øgede målretning af skoler og deres anvendelse til militære formål i strid med den humanitære folkeret; de væbnede konflikters specifikke indvirkning på børn med handicap; kønsdimensionen i alvorlige krænkelser af børn; de forværrede virkninger af fattigdom og ulighed; børn på flugt og som internt tvangsfordrevne og flygtninge; børn på institutioner, eller som står uden familiepleje; børnearbejde, menneskehandel og seksuelt slaveri; udfordringerne i forbindelse med nye teknologier såsom onlinerekruttering af børn og spredning af våben og ulovlig våbenhandel samt konsekvenserne af landminer, eksplosive krigsefterladenskaber og improviserede eksplosive anordninger.

Det er nødvendigt med et øget fokus på national og international strafferetspleje, herunder adgang til domstolsprøvelse for børn. Det er afgørende at holde gerningsmændene ansvarlige for alvorlige krænkelser af børn i væbnede konflikter som fastsat i folkeretten og den humanitære folkeret, Romstatutten for Den Internationale Straffedomstol og Genèvekonventionerne for at bekæmpe et klima af straffrihed for dem, der begår forbrydelser mod børn, afskrække fra fremtidige overgreb og fremme ansvarliggørelse og en kultur med respekt for børns rettigheder.

Den Europæiske Union er i sit humanitære, udviklingsmæssige, fredsmæssige, sikkerhedsmæssige og diplomatiske engagement og i fællesskab med medlemsstaterne fast besluttet på at prioritere børns beskyttelse, trivsel og indflydelse og tage hånd om deres specifikke behov og sårbarheder uden nogen form for forskelsbehandling.

2 - FORMÅL

Den Europæiske Union prioriterer fremme og beskyttelse af børns rettigheder inden for rammerne af sin menneskerettighedspolitik. Dette skyldes ikke kun, at børn er sårbare ofre for konflikter i dag, men også fordi de former fremtiden. EU anerkender deres naturlige rettigheder, der er nedfældet i EU's charter om grundlæggende rettigheder, konventionen om barnets rettigheder og dens valgfrie protokoller samt andre internationale menneskerettighedsinstrumenter, samt den særlige beskyttelse, de ydes i henhold til folkeretten.

FN's Sikkerhedsråd har identificeret seks alvorlige krænkelse² på grund af deres voldsomme karakter og alvorlige indvirkning på børns trivsel:

- drab på og lemlæstelse af børn
- rekruttering eller anvendelse af børn i væbnede styrker og grupper
- voldtægt af og andre former for seksuel vold mod børn
- bortførelse af børn
- angreb på skoler og hospitaler
- nægtelse af humanitær adgang til børn.

². Definitionerne er angivet i den felthåndbog, der ledsager retningslinjerne for overvågnings- og rapporteringsmekanismen vedrørende alvorlige krænkelse af børn i væbnede konflikter (DPKO, OSRSG Children and armed Conflict, UNICEF, 2014).

EU bestræber sig på at øge bevidstheden om dette kritiske spørgsmål både internt og internationalt. Vi er fast besluttet på effektivt og omfattende at håndtere de kort-, mellem- og langsigtede virkninger af væbnede konflikter og andre situationer med væbnet vold mod børn gennem tiltag, der skal forebygge og reagere på forskellige krænkelser af børns rettigheder. EU sigter mod at engagere tredjelande og ikkestatslige aktører ved at anvende en række værktøjer, det har til sin rådighed, og bygge videre på eksisterende initiativer. Dette indebærer at tilskynde dem til at gennemføre, respektere og fremme international ret, herunder menneskerettighedsnormer, -standarder og -instrumenter samt folkeretten, flygtningeret og den humanitære folkeret og normer i tilknytning hertil, og træffe effektive foranstaltninger til at beskytte børn mod virkningerne af væbnede konflikter og sikre, at de ansvarlige for forbrydelser mod dem stilles for en domstol.

Disse retningslinjer skal tjene som et praktisk redskab til at lede og bistå EU-aktører i hele verden i deres arbejde med børn og væbnede konflikter, herunder andre situationer med væbnet vold begået af statslige og ikkestatslige aktører såsom terrororganisationer og organiserede kriminelle grupper. EU anerkender den indbyrdes forbindelse mellem forskellige politikker og understreger betydningen af en fortsat og koordineret indsats på tværs af forskellige områder, herunder udenrigs- og sikkerhedspolitik, udviklingsbistand, fredsopbygning og humanitær bistand. Denne samlede tilgang styrker vores kollektive reaktion på den vanskelige situation for børn i væbnede konflikter og bidrager dermed til langsigtet fred og sikkerhed og bæredygtig udvikling.

3 - PRINCIPPER

EU bygger på værdierne frihed, demokrati, respekt for den menneskelige værdighed og de grundlæggende frihedsrettigheder, ligestilling og retsstaten samt respekt for menneskerettighederne. Beskyttelse og fremme af børns rettigheder er et centralt mål for Den Europæiske Unions arbejde i og uden for EU. Det er nedfældet i EU's charter om grundlæggende rettigheder, som garanterer, at alle europæiske institutioner og organer beskytter børns rettigheder, når de gennemfører EU-retten. I den strategiske ramme for menneskerettigheder og demokrati, der blev vedtaget i 2012, fastsættes der principper, mål og prioriteter, som har til formål at forbedre effektiviteten og sammenhængen i EU's politik, idet det bemærkes, at respekten for menneskerettighederne, demokratiet og retsstatsprincippet understøtter alle aspekter af EU's interne og eksterne politikker. EU-handlingsplanen om menneskerettigheder og demokrati fastsætter ambitionsniveauet og definerer EU's og dets medlemsstaters prioriteter på dette område i forbindelserne med tredjelande og fastlægger specifikke opgaver, som EU skal påtage sig. Desuden indeholder EU's retningslinjer for menneskerettigheder, herunder navnlig EU-retningslinjerne for fremme og beskyttelse af børns rettigheder, praktiske værktøjer for og vejledning om gennemførelsen af disse menneskerettighedsforpligtelser. Sammen med EU-strategien for børns rettigheder (2021) fremmer og beskytter disse politikker børns rettigheder og integrerer dem i Den Europæiske Unions interne og eksterne politikker.

Fremme og beskyttelse af børns rettigheder

På grundlag af følgende centrale principper bør EU styrke sit arbejde for at sikre beskyttelsen af børn i væbnede konflikter:

- **En menneskerettighedsbaseret tilgang:** I henhold til De Forenede Nationers konvention om barnets rettigheder (CRC) er et barn ethvert menneske under 18 år. Alle børn anerkendes som selvstændige rettighedshavere i henhold til den internationale menneskerettighedslovgivning med særlig beskyttelse, der ydes i henhold til folkeretten, herunder den humanitære folkeret. Selv om børn kan være ofre, er de også overlevende og aktører i egen ret. De bør ikke behandles eller udelukkende betragtes som passive aktører. Børn bør gøres opmærksomme på deres rettigheder. De skal høres i overensstemmelse med deres alder og modenhed, og deres behov skal tilgodeses.
- **Retten til liv, overlevelse og udvikling:** I overensstemmelse med FN's børnekonvention vil EU prioritere holistisk trivsel, beskyttelse og reintegration af alle børn i væbnede konflikter for at sikre deres overlevelse, udvikling og fulde udøvelse af deres rettigheder.
- **Ikkeforskelsbehandling og inklusion:** Beskyttelse og bistand ydes uden nogen form for forskelsbehandling, herunder forskellige og indbyrdes forbundne former for forskelsbehandling. Samtidig med at intet barn lades i stikken, og der sikres lige adgang til beskyttelse, bør der lægges særlig vægt på de særlige pleje- og beskyttelsesbehov hos alle børn i sårbare situationer, herunder piger, børn med handicap, børn, der tilhører oprindelige folk og nationale mindretal, uledsagede børn, migranter, flygtninge, asylansøgere, internt fordrevne og statsløse børn, børn, der står uden familiepleje, f.eks. børn, der bor på gaden, eller børn på institutioner, i overensstemmelse med internationale menneskerettighedsforpligtelser i henhold til folkeretten og internationale standarder og gennem eksisterende politikrammer og lovgivningsmæssige rammer.

- **Barnets tarv:** Barnets tarv er det primære hensyn ved gennemførelsen af EU's indsats i overensstemmelse med FN's børnekonvention. Alle beslutninger og foranstaltninger skal prioritere børns trivsel, beskyttelse og sikkerhed.
- **En differentieret tilgang:** EU anerkender forskellige behov og sårbarheder og sigter mod at skræddersy sin indsats til at håndtere hvert enkelt barns unikke situation ved at tilvejebringe holistiske og bæredygtige løsninger; Som det fremgår af undersøgelsen foretaget af kontoret for FN-generalsekretærens særlige repræsentant for børn i væbnede konflikter om "Gender Dimensions of Grave Violations against Children in Armed Conflict", har alle børn behov for beskyttelse, men deres behov og sårbarheder i forbindelse med væbnede konflikter kan variere afhængigt af deres alder, modenhed, køn, seksuelle orientering og kønsidentitet, handicap, tilhørsforhold til mindretal, særlige omstændigheder og konfliktens karakter samt deres oplevede eller reelle tilknytning til konfliktens parter.
- **Beskyttelse af børn tilknyttet væbnede styrker eller væbnede grupper:** Børn tilknyttet væbnede styrker eller grupper (CAAFAG) skal altid primært betragtes som ofre for de seks alvorlige krænkelser i henhold til den internationale menneskerettighedslovgivning og den humanitære folkeret. Et børneperspektiv, der bygger på barnets tarv og fokuserer på beskyttelse af drenge og piger mod de seks alvorlige krænkelser i konflikter, er af central betydning for afvæbning, demobilisering og reintegration (DDR) og processer i tilknytning hertil. Derfor bør den ubetingede og øjeblikkelige beskyttelse, løsladelse og (re)integration af børn tilknyttet væbnede styrker eller grupper med deres familie og lokalsamfund planlægges og prioriteres til enhver tid, uanset den væbnede gruppes betegnelse, i overensstemmelse med den internationale menneskerettighedslovgivning og den humanitære folkeret. Der bør være særlig fokus på de udfordringer, som børn, der er født i væbnede grupper, er konfronteret med, og dem, der rekrutteres som børn og demobiliseres som voksne. Børn i den kriminelle lavalder, som mistænkes for at have begået en alvorlig forbrydelse, skal overdrages til civile aktører, og der bør sikres retfærdighed inden for rammerne af ungdomsretsplejen. Børn bør ikke udelukkende tilbageholdes på grundlag af deres tilknytning til væbnede grupper.

- **Børne- og offercentreret:** Der fokuseres på barnets trivsel og behov. Det betyder, at børn aktivt inddrages i kortlægningen af deres behov og prioriteter, hvor det er muligt, og det sikres, at de bliver hørt, at de ikke traumatiseres på ny, og at deres trivsel og sikkerhed prioriteres. EU prioriterer at tackle de specifikke skader, som børn kommer ud for i væbnede konflikter.
- **Alders- og kønsorienteret:** Børns behov og sårbarheder ændrer sig, efterhånden som de bliver ældre. EU anerkender dette og udformer sine interventioner i overensstemmelse hermed. Desuden oplever piger og drenge ofte konflikter forskelligt og har særlige sårbarheder. EU tager hensyn til disse alders- og kønsspecifikke behov for at sikre, at alle børn modtager passende beskyttelse og støtte.
- **Traumeinformeret:** Væbnede konflikter kan have alvorlige psykologiske konsekvenser for børn. EU's tilgang anerkender dette, og formålet er at yde støtte, der tager højde for de traumer, som børn kan have oplevet, herunder fra seksuel og kønsbaseret vold, og deres behov for adgang til støttetjenester for mental sundhed og psykosociale støttetjenester, der fremmer helbredelse og bedring.
- **Ansvarlighed, adgang til domstolsprøvelse og ungdomsretspleje:** EU støtter børnefokuseret overvågning, efterforskning og retsforfølgning af forbrydelser og krænkelser mod børn. Gerningsmændene skal stilles til ansvar. Udviklingen af børnevenlige retssystemer for alle børn, der er i kontakt med loven og frihedsberøvede, er afgørende, samt deres adgang til retshjælp og inddragelse i retsopgørsinitiativer.

- **Børns og unges deltagelse og indflydelse:** EU fremmer, støtter og sikrer en meningsfuld inklusion og aktiv deltagelse af børn og unge i beslutninger, der berører dem på alle niveauer, herunder i konfliktsituationer, navnlig gennem handlingsplanen for unge inden for rammerne af EU's optræden udadtil.
- **Konfliktfølsomme tilgange, der ikke gør skade, og som beskytter børn:** EU arbejder for, at alle politikker og tiltag systematisk forebygger potentielle skadelige konsekvenser for børn og deres rettigheder som følge af de aktiviteter eller personale, der er involveret, og at de ikke forværrer konfliktdynamikken.

Internationalt samarbejde

I sit arbejde er EU styret af relevante internationale og regionale normer og standarder for menneskerettigheder og humanitær ret, herunder dem, der er indeholdt i bilag I. EU samarbejder aktivt med og støtter det arbejde, der udføres af relevante aktører, navnlig:

- FN's generalsekretær
- generalsekretærens særlige repræsentant for børn i væbnede konflikter og deres kontor

- generalsekretærens særlige repræsentant for vold mod børn og deres kontor
- FN's landetaskforce for overvågning og rapportering eller tilsvarende i landesituationer, der giver anledning til bekymring
- FN-kontorer, -tjenester og -agenturer såsom UNICEF, DPO, DPPA, DCO, UN Women, UNODC, UNFPA, OHCHR, UNHCR, UNDP, ILO, OCHA, UNESCO og WHO (i hovedkvarterer og på regionalt/lokalt plan)
- FN's Sikkerhedsråds arbejdsgruppe vedrørende børn i væbnede konflikter
- den regionale/lokale Gruppe af CAAC's Venner eller tilsvarende ad hoc-grupper af ligesindede partnere
- Komitéen for Barnets Rettigheder
- Menneskerettighedsrådet
- Sociale, Humanitære og Kulturelle Spørgsmål (3. Komité) under FN's Generalforsamling
- Den Internationale Straffedomstol og i givet fald særlige internationale domstole
- FN's særlige procedurer og FN-bemyndigede undersøgelsesorganer
- FN's tværorganisatoriske arbejdsgruppe vedrørende afvæbning, demobilisering og reintegration og andre lignende fora
- Den Internationale Røde Kors Komité (ICRC)
- Europarådet
- Den Afrikanske Union og andre regionale organisationer
- OSCE/ODIHR

- lokale og internationale ikkestatslige organisationer, herunder børnestyrede organisationer, menneskerettighedsforkæmpere og forkæmpere for børns menneskerettigheder, samt lokalsamfundsbaseorganisationer og netværk
- andre relevante aktører.

EU yder et proaktivt bidrag og samarbejde med disse aktører for at sikre, at de nuværende internationale instrumenter til beskyttelse af barnets rettigheder styrkes og gennemføres effektivt.

4 - HÅNDTERING AF UDFORDRINGERNE FOR BØRN I VÆBNEDE KONFLIKTER

I de seneste to årtier har der været et dramatisk skift i måden at føre krig på. Taktikker såsom vilkårlige og uforholdsmæssige luftbombardementer, beskydninger og droneangreb, belejringer og blokader, der umuliggør levering af nødhjælpsforsyninger til civile, samt den fortsatte forekomst af ueksploderet ammunition og minering i civile områder bringer børn i alvorlig fare for at blive dræbt eller lemlæstet.

Målretning af skoler, hospitaler og anden kritisk civil infrastruktur såsom vand- og energisystemer udgør en stigende risiko for børns overlevelse og udvikling. I nogle tilfælde modsætter væbnede grupper eller styrker sig aktivt pigers adgang til uddannelse og sundhedspleje og hindrer adgangen til disse livsvigtige tjenester. Selv uden en direkte målretning afholder den generelle usikkerhed i konfliktområderne børn, lærere og sundhedspersonale fra at gå i skole eller yde lægehjælp.

Bortførelser af børn er steget kraftigt i situationer, som er på dagsordenen for børn i væbnede konflikter, hvad enten det er for at terrorisere lokalsamfund, ramme specifikke grupper, navnlig piger og deres adgang til uddannelse, for at tvinge børn til at deltage i fjendtligheder eller med henblik på menneskehandel og seksuelt slaveri eller andre udnyttende formål. Selv når bortførte børn slippes fri, eller det lykkes dem at undslippe deres bortførere, er de fortsat konfronteret med store udfordringer og stigmatisering, der påvirker deres reintegration og rehabilitering i deres lokalsamfund.

Seksuel vold er i stigende grad et karakteristisk træk ved konflikter og begås ofte mod piger og drenge i et retsstatsligt vakuum. Børn, der er udsat for seksuel vold og seksuel udnyttelse, lider under langvarige psykologiske traumer, sundhedsmæssige konsekvenser, herunder overførte infektioner såsom hiv/aids, og tidlige graviditeter. Skadelige kønsnormer og -praksisser såsom kvindelig kønslemlæstelse, drab på pigebørn, børneægteskaber, tidlige ægteskaber og tvangsægteskaber, stigmatisering for ikke at overholde kønsstereotyper og diskriminerende sociale normer og forskelsbehandling udgør en særlig risiko for piger.

Nægtelse af humanitær adgang, herunder forsætlige angreb på humanitære hjælpearbejdere, er fortsat en væsentlig hindring for beskyttelsen af børn. Mangel på nødvendig humanitær bistand kan føre til alvorlig fejlernæring, nedsat vækst, manglende adgang til uddannelse og nødvendig lægebehandling, der har langsigtede udviklingsmæssige konsekvenser for børn. Det er afgørende at samarbejde med konfliktens parter for at muliggøre adgang og samtidig sikre ansvarliggørelse for krænkelse. Væbnede gruppers brug af børn i kamp- eller støtteroller giver fortsat anledning til bekymring.

Både væbnede styrkers og væbnede gruppers tvangsrekruttering af børn under 18 år og deres anvendelse i fjendtligheder er ulovlig og udgør en af de værste former for børnearbejde. Desuden udgør rekruttering af børn under 15 år en krigsforbrydelse. Det er en umenneskelig byrde og har langsigtede skadelige konsekvenser for disse børn, som fortsat primært er ofre og ofte udsættes for stigmatisering og afvisning. Anholdelse og tilbageholdelse af børn med tilknytning til væbnede grupper, enten fordi de opfattes som en trussel mod den nationale sikkerhed, eller fordi de angiveligt har deltaget i fjendtligheder, gør dem yderligere til ofre.

Deres ubetingede og umiddelbare beskyttelse, løsladelse og (gen)integration med deres familie og samfund, uanset den væbnede gruppes potentielle udpegelse, i overensstemmelse med den internationale menneskerettighedslovgivning og den internationale humanitære ret, bør prioriteres. Hvis børn under den kriminelle lavalder mistænkes for at have begået en alvorlig forbrydelse, skal de overdrages til civile aktører, og der bør sikres retfærdighed inden for børneretssystemer, hvis de findes.

EU vil støtte forhandling, vedtagelse og gennemførelse af handlingsplaner mellem De Forenede Nationer og konfliktens parter for at stoppe og forhindre de seks alvorlige krænkelser af børn samt overdragelsesprotokoller fra konfliktens parter for hurtigt at overføre børn, der angiveligt er tilknyttet væbnede grupper, til civile aktører inden for beskyttelse af børn med henblik på reintegration.

Udfordringer, der påvirker en effektiv indsats

Betydelige hindringer står i vejen for effektiv humanitær bistand, udviklings- og beskyttelsesstøtte til børn fra EU og andre aktører, der arbejder i konfliktområder. Sådanne udfordringer omfatter moderne konflikters komplekse og konstant skiftende karakter, begrænsninger i adgangen til de berørte områder og befolkninger som følge af vedvarende vold eller restriktive administrative hindringer og manglende kapacitet blandt lokale aktører til i tilstrækkelig grad at imødekomme børns behov.

En effektiv indsats for at bekæmpe krænkelse af børn i væbnede konflikter kompliceres af datamangler og utilstrækkelige tidlige advarselsindikatorer til hinder for bestræbelserne på at forhindre alvorlige krænkelse i første omgang. Ressourcemæssige begrænsninger og vanskeligheden ved at koordinere finansiering fra flere kilder vanskeliggør også en effektiv indsats.

Desuden skaber svage retlige rammer og manglende ansvarlighed for forbrydelser mod børn en atmosfære af straffrihed, hvor krænkelse forbliver ustraffede. De langsigtede socioøkonomiske virkninger af konflikter, fattigdom, manglende uddannelsesmuligheder for børn, navnlig piger, begrænsede ressourcer til sundhedstjenester (herunder mental sundhed og psykosocial støtte) og vedvarende skadelige kulturelle normer og praksisser udgør alle væsentlige hindringer for at undgå gentagelse og opnå varig fred og beskytte børn.

Muligheder for en effektiv EU-indsats

For at styrke bestræbelserne på at beskytte børn, der er fanget i væbnede konflikter, vil EU **opbygge stærkere partnerskaber** og fremme følgende:

- **Støtte til forebyggelse:** Der er behov for større investeringer i forebyggelse af væbnede konflikter og krænkelse af børns rettigheder, navnlig de seks alvorlige krænkelse af børn. Indførelse af systemer for tidlig varsling, håndtering af risikoindikatorer og datamangler, kan bidrage til at identificere potentielle trusler mod børn, inden krænkelse finder sted, hvormed det er muligt at træffe forebyggende foranstaltninger. Gennemførelse af regelmæssige konfliktanalyser og vurderinger af børns rettigheder og behov er afgørende for udformningen af effektive og rettidige forebyggende foranstaltninger. Investeringer i god, konfliktfølsom, risikoinformeret, alders- og kønssensitiv, inklusiv uddannelse kan også afbøde en gentagelse af konflikter og mindske risikoen for misbrug og udnyttelse af børn.

- **Styrkelse af tilgangen baseret på sammenhængen mellem humanitær bistand, udviklingsbistand og fred:** EU er fast besluttet på at sikre, at humanitære, udviklingsmæssige og fredsopbyggende behov håndteres på en koordineret måde for at håndtere langvarige og forudsigelige kriser, herunder både umiddelbare behov og langsigtede løsninger. Støtte til skabelsen af et beskyttende og bæredygtigt støttende miljø for børn før, under og efter konflikter kræver vedvarende og tilstrækkelig finansiering til at opskalere interventioner og opretholde langsigtede programmer for beskyttelse af børn, herunder tildeling af ressourcer til social beskyttelse, uddannelse, boliger, psykosocial støtte, sundhedspleje og beskyttelsestjenester, der er skræddersyet til børns forskelligartede behov. Støtten, herunder tilstrækkelige finansielle ressourcer, til driften af FN's overvågnings- og rapporteringsmekanismer på stedet er afgørende.
- **Investering i integrerede børnebeskyttelsessystemer:** EU bør støtte alders- og kønsorienterede, handicapinkluderende, samfundsbaseede integrerede sociale systemer og børnebeskyttelsessystemer i skrøbelige lande og lande, der er berørt af konflikter, for at bidrage til at forebygge, afbøde, reagere på krænkelse af børns rettigheder samt hjælpe børnene med at komme over disse krænkelse og sikre kontinuerlig omsorg for børn på en holistisk måde med flere interessenter, herunder reintegration, rehabilitering, uddannelsesmuligheder, bl.a. faglig og teknisk uddannelse, børnebeskyttelsestjenester, familiesammenføring, hvor det er relevant, passende sundhedspleje, herunder seksuel og reproduktiv sundhedspleje, mental sundhed og psykosociale støttetjenester og andre kritiske aspekter.

- **Programmer for afvæbning, demobilisering og reintegration (DDR), reform af sikkerhedssektoren (SSR) og retsstøtteprogrammer:** Integrering af børnebeskyttelseshensyn i afvæbnings-, demobiliserings- og reintegrationsprogrammer eller andre relaterede programmer, reform af sikkerhedssektoren, terrorbekæmpelsesbestræbelser og programmer til bekæmpelse af organiserede kriminelle netværk og børnevenlige retsprogrammer (sikring af børnevenlig adgang til retlig prøvelse, gratis retshjælp og effektive retsmidler) og støtte skræddersyede børneorienterede reintegrationsinitiativer. Støtte til reintegration som en del af et bredere børnebeskyttelsessystem og under hensyntagen til målene og principperne i verdensmålene for bæredygtig udvikling (SDG'erne) sikrer en mere inklusiv, mere omfattende og langsigtet indsats.
- **Samarbejde og fortalervirksomhed på stedet:** EU bør fremme et tættere samarbejde med FN-enheder og -agenturer, nationale regeringer og lokale myndigheder i konfliktramte lande, internationale og nationale ikkestatslige organisationer og lokale civilsamfundsorganisationer, der arbejder direkte med børn på stedet (herunder Gruppen af Venner om CAAC). På grundlag af en regelmæssig dialog om målene og principperne for beskyttelse af børn med internationale partnere, nationale regeringer, konfliktens parter og lokale organisationer bør tæt samarbejde med og støtte til FN's Sikkerhedsråds overvågnings- og rapporteringsmekanisme og FN's landetaskforcer for overvågning og rapportering og deres tilsvarende arbejdsgrupper styrkes yderligere.
- **Uddannelse og støtte:** Det er afgørende at investere i kapacitetsopbygning for alle aktører, der arbejder med beskyttelse af børn. Tilvejebringelse af uddannelse og støtte vil forbedre de lovgivningsmæssige og politiske rammer, programmer og interventioner på alle niveauer ved at udstyre de ansvarlige, både de ansvarshavende og rettighedshaverne, med de færdigheder og ressourcer, der er nødvendige for effektivt at imødekomme børns specifikke behov på nationalt og lokalt plan. Der er behov for øget regelmæssig uddannelse af EU-personale og andet personale, navnlig dem, der er i direkte kontakt med børn, og dem, der er involveret i beslutningstagning, som påvirker børn.

- **Støtte til lokale løsninger:** Anerkendelse af og støtte til børnestyrede og lokalsamfundsdrivne initiativer til fred og beskyttelse styrker lokale stemmer og giver mulighed for kulturelt hensigtsmæssige løsninger.
- **Børns deltagelse:** Sikre børns aktive, lige, meningsfulde og effektive deltagelse i overensstemmelse med FN's børnekonvention i beslutningstagning, der berører dem, herunder navnlig i udformningen af reintegrationsprogrammer. EU vil også søge at gøre brug af ungdomsrådet, der rådgiver kommissæren og Generaldirektoratet for Internationale Partnerskaber (GD INTPA) og ungdomsrådgivningsstrukturerne, der yder rådgivning til de EU-delegationer, der er oprettet i henhold til handlingsplanen for unge inden for rammerne af EU's optræden udadtil 2022-2027.

Ved at gennemføre disse omfattende mål kan EU i væsentlig grad øge sit engagement i at beskytte om børn i væbnede konflikter. En samarbejdsorienteret og holistisk tilgang, der investerer i lokal kapacitet og prioriterer forebyggende foranstaltninger og omfattende bistand, kan bidrage til en sikrere og lysere fremtid for børn, der er fanget i krigens krydsild.

5 - GENNEMFØRELSE OG OPERATIONELLE VÆRKTØJER

A) EU-redskaber til brug for indsatsen:

EU har en række værktøjer til rådighed til at håndtere CAAC-spørgsmål på grundlag af eksisterende initiativer:

- **Politisk dialog:** Menneskerettighedsaspekterne af den politiske dialog med tredjelande vil omfatte børns trivsel og rettigheder i situationer forud for, under og efter konflikter.
- **EU's særlige repræsentant (EUSR):** EUSR for menneskerettigheder har en vigtig rolle som fortaler for global overholdelse af standarder for børns rettigheder. Geografiske EUSR'er bør også gøre en specifik indsats og udføre opsøgende arbejde i forbindelse spørgsmål vedrørende børn i væbnede konflikter i prioriterede lande, der er omfattet af deres mandater. De bør medtage CAAC i deres præsentationer for Rådets arbejdsgrupper. Spørgsmålet om børn i væbnede konflikter bør medtages i mandaterne for EUSR'er i prioriterede lande, når de skal fornyes.

- **Demarcher og offentlige erklæringer:** EU vil indtrængende opfordre relevante tredjelande til at træffe effektive foranstaltninger til at sikre beskyttelse af børn mod virkningerne af væbnede konflikter og alvorlige krænkelser og til at sætte en stopper for straffrihed. EU minder om den vigtige rolle, som EU og dets medlemsstater kan spille med hensyn til at støtte dialogen med alle konfliktens parter, hvilket kan bidrage til at forhindre og bringe alvorlige krænkelser mod børn til ophør. FN's generalsekretærs årsberetning og hans landespecifikke rapporter om børn i væbnede konflikter og de ledsagende konklusioner fra FN's Sikkerhedsråds arbejdsgruppe vedrørende børn i væbnede konflikter bør være retningsgivende for EU's outreachaktiviteter. EU's særlige repræsentanter og EU's missionschefer vil fortsat have til opgave at tage sig af spørgsmålet sammen med ikkestatslige aktører, når det er relevant. EU vil endvidere i passende omfang reagere på en eventuel positiv udvikling. EU vil fortsat være fortalere for universel ratifikation af internationale menneskerettighedskonventioner, navnlig konventionen om barnets rettigheder og dens valgfrie protokol vedrørende inddragelse af børn i væbnede konflikter og Den Internationale Arbejdsorganisations konvention nr. 182 om de værste former for børnearbejde. EU vil fortsat tilskynde alle stater til at fremme deres tilsagn ved at overveje at godkende internationale instrumenter og tilsagn om at beskytte konfliktramte børn, herunder Parisprincipperne og -tilsagnene, Vancouverprincipperne, erklæringen om sikre skoler og den politiske erklæring om styrkelse af beskyttelsen af civile mod de humanitære konsekvenser af anvendelsen af eksplosive våben i befolkede områder. EU vil tilskynde alle stater til at ratificere Romstatutten og til at samarbejde med Den Internationale Straffedomstol og andre internationale og regionale domstole og ansvarliggørelsesmekanismer, herunder om fuldbyrdelse af arrestordrer.
- **Multilateralt samarbejde:** EU er engageret i finansiering af projekter vedrørende børn i væbnede konflikter og gennem humanitær bistand og udviklingssamarbejde. EU vil undersøge mulighederne for at udvide støtten under hensyntagen til sammenhængen mellem humanitære, udviklingsmæssige og fredsofbyggende behov.

- **Det bilaterale samarbejde:** EU er engageret i at støtte og finansiere programmer, der har til formål at beskytte og fremme børns rettigheder gennem bilateralt samarbejde med tredjelande og på regionalt plan inden for rammerne af internationale partnerskaber og humanitær bistand. Medlemsstaterne vil også afspejle disse prioriteter i deres bilaterale samarbejdsprojekter.
- **Støtte til den internationale, nationale og lokale ikkestatslige sektor:** EU støtter fortsat ikkestatslige organisationer og civilsamfundsorganisationer, der er involveret i beskyttelse af børn og deres rettigheder i væbnede konflikter og andre former for vold. Dette bør omfatte institutionsopbygning og styrkelse af initiativer til beskyttelse af børn, herunder børnevenlige retssystemer, ungdomsretspleje, lovgivningsreformer, uddannelse og rådgivning af lokalpoliti og lokale væbnede styrker, embedsmænd i fængsels- og retsvæsenet, styrkelse af kapaciteten hos lokale NGO'er, der beskæftiger sig med børns rettigheder; afvæbning, demobilisering og reintegration (DDR) og reform af sikkerhedssektoren (SSR) under hensyntagen til børn.
- **Krisestyringsmissioner og -operationer:** Beskyttelsen af børn vil blive behørigt behandlet og integreret i planlægningsprocesserne, dokumenterne og gennemførelsen af operationer i overensstemmelse med den ajourført checkliste for integrering af beskyttelse af børn i væbnede konflikter i FSFP-missioner og -operationer. I mandaterne og de operationelle planer skal der tages hensyn til børns særlige behov og problemer med hensyn til beskyttelse af børn, navnlig af piger, så vidt det muligt i henhold til EU-missionernes og -operationernes mandater og kapaciteter. Der bør ydes uddannelse og rådgivning om beskyttelse af børn for udsendt militært og civilt personale i FSFP-missioner og -operationer.

- **Samarbejde med partnere:** Deltagelse i lokale og regionale grupper af venner for børn i væbnede konflikter og tilsvarende arbejdsgrupper samt regelmæssige udvekslinger om overvågning og rapportering med FN's landetaskforcer, kontoret for den særlige repræsentant for børn i væbnede konflikter, UNICEF, DPO og DPPA.
- **Andre foranstaltninger:** EU kan overveje målrettede foranstaltninger, herunder restriktive foranstaltninger, hvis det er relevant, eller revidere aftaler med tredjelande på grundlag af deres resultater vedrørende børns rettigheder, navnlig vedrørende CAAC.

EU vil ved hjælp af den vifte af værktøjer, det har til rådighed, søge at sikre, at der tages hensyn til børns rettigheder og særlige behov i forbindelse med tidlig varsling og forebyggende tiltag samt i igangværende konfliktsituationer, fredsforhandlinger, fredsaftaler, postkonfliktfaser i forbindelse med genopbygning, rehabilitering, reintegration og langsigtet udvikling og sikre, at alvorlige krænkelser begået mod børn under ingen omstændigheder omfattes af amnesti. EU vil tilstræbe, at lokalsamfundet, herunder børnene, inddrages i fredsprocessen. EU vil i denne sammenhæng udnytte og bygge på de erfaringer, der er gjort i FN-systemet og regionale organisationer.

B) Gennemførelse:

Overvågning og rapportering

- **EU's missionschefer, FSFP-missionschefer og militære øverstbefalende i prioriterede lande:** skal medtage analyser af konflikters indvirkning på børn i deres regelmæssige rapporter, sikre integration af CAAC i EU's lokale landestrategier vedrørende menneskerettigheder og demokrati og fremme regelmæssig koordinering på stedet med EU-delegationer, EU-medlemsstaternes missioner, FSFP-missioner og -operationer, FN's stedlige koordinatore og deres landegrupper, FN's landetaskforcer for overvågning og rapportering eller tilsvarende, andre donorer, NGO'er og den private sektor.

- **Kommissionen:** skal henlede Rådets og medlemsstaternes opmærksomhed på relevante rapporter og oplysninger om EU-finansierede projekter vedrørende CAAC og sikre, at der afsættes tilstrækkelige finansielle ressourcer til beskyttelse af børn i væbnede konflikter i prioriterede lande, herunder til at støtte overvågnings- og rapporteringsmekanismernes funktion på stedet, og at EU-finansierede tiltag er i overensstemmelse med retningslinjerne.
- **Medlemsstaterne:** skal bidrage med oplysninger om relevante bilaterale projekter og diplomatiske forpligtelser i forbindelse med CAAC, herunder i forbindelse med koordinering på stedet i prioriterede lande.

Rådet: gennemførelse og opfølgning

- PSC skal føre tilsyn med gennemførelsen af EU's tiltag i henhold til disse retningslinjer og udvikle metoder til at integrere CAAC i relevante EU-politikker og -tiltag i samarbejde med andre af EU's sikkerheds- og udviklingsorganer.
- COHOM skal regelmæssigt gennemgå, ajourføre og offentliggøre listen over prioriterede lande på grundlag af oplysninger fra relevante kilder, herunder FN's generalsekretærs rapport og briefinger, og sikre samarbejde mellem relevante arbejdsgrupper.
- Relevante geografiske arbejdsgrupper skal udarbejde anbefalinger til tiltag i deres respektive prioriterede landesituationer.
- COHOM skal gennemgå og evaluere gennemførelsen af disse retningslinjer i samarbejde med relevante aktører og identificere eventuelle mangler og behov i tæt samordning med de relevante arbejdsgrupper, særlige repræsentanter, missionschefer, missionschefer for civile operationer og EU's militære øverstbefalende (ad kommandovejen).
- COHOM skal undersøge mulighederne for yderligere samarbejde med FN, andre internationale organisationer, NGO'er og den private sektor.

- EU-Udenrigstjenesten skal hvert år aflægge rapport til PSC om de fremskridt, der er gjort med hensyn til at opfylde målene i disse retningslinjer, navnlig i prioriterede lande, og yde bistand til briefinger fra FN's generalsekretærs særlige repræsentant om børn i væbnede konflikter til PSC.
- Formændene for relevante tematiske og geografiske arbejdsgrupper skal, hvor det er relevant, inddrage spørgsmålet om CAAC i deres drøftelser, herunder ved at tilrettelægge fælles drøftelser mellem arbejdsgrupper og yde bistand til eksterne briefinger fra FN-partnere og civilsamfundseksperter.

Supplerende fortaler- og outreachaktiviteter

- Den højtstående repræsentant vil hvert andet år udsende en erklæring på den internationale dag mod anvendelsen af børnesoldater (12. februar) sammen med FN-generalsekretærens særlige repræsentant for børn i væbnede konflikter.
- EU bør øge bevidstheden om CAAC-spørgsmål i anledning af den internationale dag for beskyttelse af uddannelse mod angreb (den 9. september) og den internationale børnedag (20. november) og undersøge yderligere muligheder for at øge bevidstheden om CAAC-spørgsmål.
- EU-Udenrigstjenesten bør stille en informationspakke om børns rettigheder i konfliktområder til rådighed for alle nye delegationschefer, FSFP-missionschefer og militære øverstbefalende, missionskontaktpunkter og kontaktpunkter for menneskerettigheder ved begyndelsen af deres mandat.
- EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen bør tilrettelægge regelmæssig og målrettet uddannelse i beskyttelse af børn og børn i væbnede konflikter i samarbejde med FN-partnere, relevante tjenestegrene i Kommissionen og NGO'er, herunder vedrørende børn og DDR og processer i tilknytning hertil.

6. KONKLUSION

Disse ajourførte retningslinjer om børn i væbnede konflikter (CAAC) understreger EU's vilje til at prioritere børns rettigheder og trivsel i krigstider og ustabile tider.

For at sikre, at disse retningslinjer er effektive, vil EU overvåge og rapportere om de fremskridt, der gøres. Der vil blive foretaget regelmæssig rapportering, herunder for at identificere områder, hvor der kan ske forbedringer og tilpasninger, med henblik på at sikre, at EU's reaktion på de nye udfordringer, som børn i væbnede konflikter står over for, fortsat er omfattende og virkningsfuld.

Ved at samarbejde med FN-agenturer, nationale regeringer, lokale organisationer og civilsamfundet kan EU skabe en sikrere og mere håbefuldst fremtid for børn i væbnede konflikter.

BILAG til de ajourførte retningslinjer

Bilag 1 - Ikkeudtømmende liste over internationale normer, standarder og principper, som EU kan gøre gældende i kontakter med tredjelande vedrørende børn i væbnede konflikter

I. FN'S MENNESKERETTIGHEDSINSTRUMENTER

Traktater og protokoller

- verdenserklæringen om menneskerettighederne (1948)
- konventionen om barnets rettigheder (1989)
- den valgfri protokol II til konventionen om barnets rettigheder for så vidt angår inddragelse af børn i væbnede konflikter (2002)
- den valgfri protokol I til konventionen om barnets rettigheder for så vidt angår salg af børn, børneprostitution og børnepornografi (2002)
- ILO's konvention nr. 182 om forbud mod og omgående indsats til afskaffelse af de værste former for børnearbejde (1999)
- konvention om flygtninges retsstilling (1951)
- den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder (1966)
- den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder (1966)
- konventionen mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf (1984)

Sikkerhedsrådsresolutioner

- resolutioner om børn i væbnede konflikter: 1261 (1999), 1314 (2000), 1379 (2001), 1460 (2003), 1539 (2004), 1612 (2005), 1882 (2009), 1998 (2011), 2068 (2012), 2143 (2014), 2225 (2015), 2427 (2018) og 2601 (2021)
- resolutioner om kvinder, fred og sikkerhed: 1325 (2000), 1820 (2008), 1888 (2009), 1960 (2010), 2106 (2013), 2242 (2015), 2331 (2016) og 2467 (2019)
- Resolutioner om ungdom, fred og sikkerhed: 2250 (2015), 2419 (2018) og 2535 (2020)

Resolutioner fra FN's Generalforsamling vedrørende børn i væbnede konflikter

Resolutioner om barnets rettigheder forelagt hvert andet år af EU i fællesskab med Grulac i Menneskerettighedsrådet og 3. komité under FN's Generalforsamling. Disse resolutioner indeholder afsnit om børn i væbnede konflikter.

II. INTERNATIONAL HUMANITÆR RET, FLYGTNINGE OG INTERNT FORDREVNE

- Genèvekonventionen om behandling af krigsfanger (1949)
- Genèvekonventionen om beskyttelse af civile personer i krigstid (1949)
- tillægsprotokol til Genèvekonventionerne af 12. august 1949 vedrørende beskyttelsen af ofre i internationale væbnede konflikter (protokol I) (1978)
- tillægsprotokol til Genèvekonventionerne af 12. august 1949 vedrørende beskyttelsen af ofre i ikkeinternationale væbnede konflikter (protokol II) (1977)
- konvention om flygtninges retsstilling (1951)
- protokol vedrørende flygtninges retsstilling (1967)
- vejledende principper om intern fordrivelse (1998)
- den humanitære folkerets sædvaneret

III. INTERNATIONAL STRAFFERET

- Romstatutten for Den Internationale Straffedomstol (2002)

IV. ANDRE RELEVANTE INTERNATIONALE FORPLIGTELSE OG INSTRUMENTER

- principper og retningslinjer vedrørende børn tilknyttet væbnede styrker eller væbnede grupper (Parisprincipperne) (2007)
- retningslinjer for beskyttelse af skoler og universiteter mod militær anvendelse under væbnede konflikter (2014)
- erklæringen om sikre skoler (2015)
- Vancouverprincipperne om fredsbevarelse og forebyggelse af rekruttering og brug af børnesoldater (2017)
- politisk erklæring om styrkelse af beskyttelsen af civile mod de humanitære konsekvenser af anvendelsen af eksplosive våben i befolkede områder (2022)

Bilag 2 - EU's politik og instrumenter

FUSP og krisestyringsinstrumenter

- EU-handlingsplan om menneskerettigheder og demokrati (2020-2024)
- EU's strategiske kompas for sikkerhed og forsvar (2022)
- civil FSFP-aftale (2023)

- Den Europæiske Unions politik om rettidig omhu i forbindelse med menneskerettigheder og humanitær folkeret for så vidt angår støtte til tredjeparters sikkerhedssektor (2023)
- Fælles meddelelse: En EU-strategisk tilgang til støtte for afvæbning, demobilisering og reintegration af tidligere kombatanter (2021)
- strategisk partnerskab mellem FN og EU om fredsstøttende operationer og krisestyring: prioriteter (2022-2024)
- ajourført checkliste for integrering af beskyttelse af børn i væbnede konflikter i FSFP-missioner og -operationer (2024)
- europæisk konsensus om humanitær bistand (2008)
- EU's og UNICEF's fælles værktøjskasse vedrørende børns rettigheder: integrering af børns rettigheder i udviklingssamarbejde (2014)
- Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene om humanitær beskyttelse - Improving protection outcomes to reduce risks for people in humanitarian crisis (2016)
- Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene om uddannelse i nødsituationer i forbindelse med EU-finansierede humanitære bistandsaktioner (2019)
- Kommissionens meddelelse om uddannelse i nødsituationer og langvarige kriser (2018)
- Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, Gender in Humanitarian Aid: Different Needs, Adapted Assistance (2013)
- EU's fredsmæglingskoncept (2020)
- retningslinjer for fredsmægling, EU-Udenrigstjenesten (2020)
- EU's stabiliseringskoncept, WK 13776/2022 INIT (2022)

Fællesskabspolitik og -instrumenter

- EU-strategi for børns rettigheder (2021)
- EU's handlingsplan for unge inden for rammerne af EU's optræden udadtil (2022-2027)
- EU-retningslinjer for fremme og beskyttelse af børns rettigheder (2017)
- Kommissionens henstilling om integrerede børnebeskyttelsessystemer (2024, skal bekræftes)
- Fælles meddelelse: En EU-strategisk tilgang til støtte for afvæbning, demobilisering og reintegration af tidligere kombatanter (2021)
- Fælles meddelelse: elementer til en EU-dækkende strategisk ramme for støtte til en reform af sikkerhedssektoren (2016)

Bilag 3 - Relevante FN-rapporter og vejledende dokumenter

Beretninger fra FN's generalsekretær

De Forenede Nationer. årsberetninger (2000 - i dag) og landespecifikke rapporter (2006 - i dag) om børn i væbnede konflikter

Rapporter fra den særlige repræsentant

De Forenede Nationer. Rapporter fra den særlige repræsentant til Generalforsamlingen (1998 - i dag) og til Menneskerettighedsrådet (1998 - til i dag).

Sikkerhedsrådet og arbejdsgruppe vedrørende børn i væbnede konflikter

- konklusioner fra arbejdsgruppen om generalsekretærens landespecifikke rapporter om børn i væbnede konflikter: www.un.org/securitycouncil/subsidiary/wgcaac/sgreports.

- resolutioner og formandserklæringer om børn i væbnede konflikter:
www.un.org/securitycouncil/subsidiary/wgcaac/resolutions.
- skrivelser fra formanden for Sikkerhedsrådet til generalsekretæren om børn i væbnede konflikter: www.un.org/securitycouncil/subsidiary/wgcaac/letters.
- mandatet for arbejdsgruppen vedrørende børn i væbnede konflikter og "værktøjskassen":
www.un.org/securitycouncil/subsidiary/wgcaac/reference.

Publikationer og vejledende noter fra kontoret for generalsekretærens særlige CAAC-repræsentant

- The Six Grave Violations against Children During Armed Conflict: the Legal Foundation. New York, 2009 (ajourført 2013)
- Children and Justice During and in the Aftermath of Armed Conflict (2011)
- Guidance Note on Security Council Resolution 1998 (2014)
- Guidelines and Field Manual - Monitoring and Reporting Mechanism on Grave Violations against Children in Situations of Armed Conflict (2014)
- 20 Years to Better Protect Children Affected by Conflict (2016)
- Practical Guidance for Mediators to Protect Children in Situations of Armed Conflict (2020)
- Impact of the COVID-19 Pandemic on Violations against Children in Situations of Armed Conflict (2021)
- Guidance Note on Abductions (2023)
- Gender Dimension of Grave Violations Against Children In Armed Conflict (2022)
- Towards Greater Inclusion: A Discussion Paper on the CAAC Mandate and Children with Disabilities in Armed Conflict (2023)
